

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at pålægge Naalakkersuisut at nedsætte en arbejdsgruppe, der skal komme med anbefalinger til, hvordan den grønlandske filmbranche styrkes. Naalakkersuisut skal, så vidt muligt, inddrage relevante parter i arbejdsgruppen. Anbefalingerne skal fremlægges ved FM 2023.

(Medlem af Inatsisartut Nivi Olsen, Demokraterne)

(1. behandling)

Først vil jeg gerne takke Demokraatits Inatsisartutmedlem Nivi Olsen for at fremsætte dette forslag, som på alle mulige menneskelige måder vil være med til at gøre Grønland og det grønlandske samfund rigt.

Kunst er mangfoldigt og altid i bevægelse. Kunsten er for alle, høj som lav, ung som gammel og den har den egenskab, at den skaber forbindelser på tværs af generationer, folkefærd og alt der imellem på det menneskelige plan. Kunst skaber samfundsdebat og på alle måder påvirker den alle, både på individ- og samfundsniveau. Med andre ord, kan vi ikke undvære kunsten i vores liv, hvad enten det er i form af at lytte til musik på daglig basis, læse litteratur, male og kigge på malerier, reflektere over den historiske udvikling osv. Derfor giver det rigtig god mening, at vi som politikere bliver bedre til at skabe rammerne om et mangfoldigt samfund, således at det giver plads til alle.

Den vedtagne kunstfond er en god ide. Vi kan dog se, at der fortsat er brug for at udvikle det vedtagne tiltag ved også at kigge mere bredt på kunstens udtryksformer. I et stadigt mere globaliseret samfund, stiger vores forventninger til hvad vi kan med teknologien og hvad vi kan gøre for at gøre den grønlandske stemme, kultur og ånd mere tilgængelig i verden.

Den dengang amerikanske præsident, Donald Trump, gjorde for alvor Grønland interessant for hele verden. Siden er interessen for vores land steget voldsomt, og det er særligt vores børn og unge, som jeg mener kan se det helt naturlige af at være mere globalt udsynet. Børn og unge, som er vokset op med sociale medier, Youtube osv. lader sig i høj grad inspirere af tendenserne i verden. Hvad enten det er inden for mode, musik eller film og samfundsmæssigt kan vi altså ikke komme uden om at være en del af et verdensmarked, hvor vi også som samfund vil være medspillere og ikke blot passive tilskuere.

Vi ser det i høj grad igennem de mange dokumentar-serier, der er blevet vist om Grønland igennem de senere år. Oftest er det dog udefrakommende aktører, som fortæller historien om Grønland og ikke os, som grønlandere, som fortæller om livet som grønlander anno 2022. Men vi ser, at de unge vil frem. Vi har set det med "Tsumu" - dokumentaren om de unge fra Tasiilaq - som giver de kedelige statistikker 0 i karakter og gerne vil være verdensborgere lige som alle andre. Vi skylder derfor vores børn og unge muligheden og adgangen til at udvikle sig inden for den mangfoldige kunstbranche. Det er jeg sikker på vil være med til at skabe empowerment og medejerskab og ikke mindst, medansvar for at videreudvikle det

grønlandske samfund ved at forbinde en fælles historie i det vidtstrakte land, og hvor denne samhørighed kan skabe fælles stolthed og retning for, hvem vi er som samfund.

Vi noterer med tilfredshed, at Naalakkersuisut er enig i forslagsstillerens hensigter med dette forslag. Vi kan derfor kun bakke op omkring tiltaget, men noterer ligeledes at Naalakkersuisut oplyser adgangen til rigsfællesskabsfonden, Nordokk II, som en god mulighed for at videreudvikle kunstprojekter.

Jeg håber dog, at diskursen altid skal være rettet mod, at det er Grønlands stemme og ikke andres landes fortælling om Grønland for netop at sikre ovenstående, beskrive fordele og at Naalakkersuisut derfor opfordres til at medinddrage de unges stemmer i arbejdsgruppen.

Med disse ord vil vi henvise forslaget til udvalgsbehandling, forud for 2. behandling for at komme med uddybende beskrivelse af arbejdsgruppens formål og arbejdsramme, og hvordan disse vil kunne inddrage Grønlands ungdoms stemmer.